

presència-executor-absència

presència-executor-absència

presència-executor-absència

presència f. [LC] Fet d'ésser, de trobar-se, present. La seva presència en aquell lloc. Ningú no es va adonar de la seva presència. Fou conduït a la presència del jutge. Ho jurà en presència de tots.

absència f. [LC] [PS] Fet d'ésser, de trobar-se, absent. El trasbalda l'absència del pare embarcat.

executor -a adj. i m. i f. [LC] Que executa. L'executor d'un projecte. L'executor testamentari.

executar v. tr. [LC] [AD] Donar efecte (a una cosa manada, resolta, projectada). Executar un contracte. Executar les ordres rebudes. Executar un pla. Executar una sentència.

Presència-executor-absència és un encadenament relacionat amb els actes de transformació, des del ser o estar fins al no ser o desaparèixer. Aquesta noció composta ens connecta, també, amb els processos de canvi; processos que es repeteixen al llarg de la història – i que l'articulen, de fet. La successió dels tres conceptes ens remet a les fractures temporals i al record que uneix aquestes fissures i en restableix la presència absent.

La paraula executor designa a qui actua o produeix aquests canvi, i pot interpretar-se com el braç de la llei o fins i tot, pot ser una cosa o un sucés. Entre les seves accions, antigament s'associava al botxi, el funcionari que executava la legislació i qui suportava tot el desredit. En aquesta associació, la nostra cadena resultaria reu-botxi-execut. Per la seva sonoritat, podem vincular-ho amb el percutir que fa detonar una arma de foc. La presència i l'absència serien llavors una existència truncada i l'encadenament: vida-bala-mort. Fins i tot lloc-explosió-anihilació, en una combinació més extrema.

Presentem aquesta proposta gràfica amb el fi d'emmagatzemar una experiència conjunta que s'ha produït arrel d'una mirada en comú, d'un plantejament inicial que emana de tots nosaltres. Cadascú s'ha endinsat en el trinomi presència-executor-absència des de les seves pròpies inquietuds personals, executant una peça autònoma i alhora estretament lligada a les que la precedeixen i succeeixen. D'aquesta manera, podem afegir un últim factor a la nostra equació: la regeneració/reencarnació amb la que podem tancar el cercle i conformar una roda de radis interpersonals, intims, que ens connectem a un centre comú. Podem seguir girant.

presence NOUN [mass noun] The state or fact of existing, occurring or being present. My presence in the flat made her happy. The presence of chlorine in the atmosphere. The memorial was unveiled in the presence of 24 veterans.

absence NOUN 1 The state of being away from a place or person. The letter had arrived during his absence. I supervised the rehearsal in the absence of the director. 2 (absence of) The non-existence or lack of. She found his total absence of facial expression disconcerting.

executor NOUN 1 Law A person or institution appointed by a testator to carry out the terms of their will. Hugh appointed him an executor of his will. The executors of the late John B. Smith. 2 A person who produces something or puts something into effect. The makers and executors of policy.

execute VERB [with object] 1 Put (a plan, order, or course of action) into effect. The corporation executed a series of financial deals. 2 Carry out a sentence of death on (a legally condemned person) He was convicted of treason and executed. 2.1 Kill (someone) as a political act. He would be executed if he fell into rebel hands.

Presence-executor-absència is a chaining related to the acts of transformation, from the fact of being to the very end of an existence, its vanishing. This compound trilogy also function as a changing process, a process which repeats itself through history, which in fact, builds it. These three concepts series took us into some kind of temporal fractures. Those temporal wounds can also be healed by the memories from the past, reestablishing the absent presence.

Long ago, this word defined the hangman, the executioner, the government employee who executed the law, the one who put up with all the disgrace and hate of the good ones. Following our statement, the chaining would be king-hangman-victim. The trilogy has some kind of sonority, some kind of conceptual base which can be linked to the hammer that fires the gun. A single act that defines presence and absence as the whole reality of a disabled existence, in which the chaining would finally be: life-bullet-death. Or even more tragically: place-explosion-annihilation.

Our goal as presenting this graphic proposal is to summarize a collective experience. The experience arises from a common sight, from an approach that comes up from us all. Each of us has immersed into the trilogy: presence-executor-absence from its own personal concerns, executing an autonomous work which at the same time is closely linked to the ones that precede and follow it. Ending this up, we can finally add an everlasting factor to our equation: regeneration/reincarnation with which we can close the circle and create a wheel. A wheel that is a complex and futuristic machine made of interpersonal and intimate radius, which connects us to a common core. We keep moving.

Ricard Bertran

Executar. Fer segons un pla. Cantar o tocar. Donar efecte a allò que ha estat decidit. Aplicar la pena de mort. Dur a termes. Només una d'aquestes accions és per si mateixa una aberració, i és aquesta la que jo utilitzo entre els altres dos conceptes que conformen aquesta triada. Presència i absència, la vida i la mort. El que prenent fer visible amb aquesta unió de conceptes és que l'absència no és la inexistència d'una cosa, sinó la manca de quelcom que bé podria estar. La figura de l'executor, o el botxi, és aquell qui destrossa totes les possibilitats que una persona pot aportar, pot ser. L'executor no és només l'assassí d'una persona, sinó el de totes les variables que haguessin partit d'aquesta. Una infinitat de possibilitats reduïdes a zero per una acció. L'execució.

Execute. Put a plan or course of action into effect. Play a piece of music. Perform a skilful action or manoeuvre. Carry out a sentence of death. Carry out. Only one of these phrases is an aberration, and that's the one I use among the other two concepts that form this triad. Presence and absence, life and death. What I try to say is that the absence is not the nonexistence of one thing, but the lack of something that could have been. The figure of the executioner is the one who destroys all the possibilities that a person can become. The executioner is not only the murderer of a person, but of all the variables that he is denying. An infinity of possibilities reduced to zero by an act. The execution.

Chema Martin

La meva col·laboració procura mostrar la pèrdua identitària del barri de la Barceloneta, arran de la seva rehabilitació i transformació en un aperador pel turisme. És a dir, convertir els carrers del barri en un lloc de pas en comptes d'un punt de reunió, com si es tractés d'un no-lloc. Com és el cas de qualsevol altre barri perifèric de Barcelona que necessiti un suposat canvi d'imatge. Per dur a terme la imatge final, vaig combinar dues fotografies de la platja en diferents èpoques per tal d'emfatitzar la fractura temporal i els canvis que ha patit el barri com a conseqüència de l'inevitable avenció tecnològic i de la globalització.

My contribution tries to show the lost of identity in Barceloneta neighborhood, as a consequence of a regular rehabilitation, and transformation, of the spot into a showcase for attracting tourism. That is to say, I want that bystanders take a look on how the neighborhood changed from a meeting point, where people could create links between each others, into a mall with his streets flooded by shops. This works for any of the periphery holes within Barcelona that needs a so-called aesthetic lift. This is the reason why I decided to combine the same two pictures of the Barceloneta's beach in two different epochs (people lived in wood barrack which placed along the shore) to emphasize all the changes in the neighborhood and the people who lives in it, as a result of the technological advance and the globalization.

Pep Boadas

La deformació de la personalitat transitant per la ciutat. Una visió introspectiva sobre les relacions que estableixo amb diferents subjectes que acompanyen el meu pas anònim, tot desplaçant-nos pel mateix espai. Un xoc amb una altra entitat humana que passa a formar part d'una memòria que mai serà recordada. El jo com a propi executor de les múltiples realitats que ens passen desaparecubades.

The deformation of the personality walking through the city. An introspective vision about the relationship with other subjects following my anonymous walk while sharing the same space. A shock with another human that instantaneously belongs to a memory that will never be remembered. Using myself as the executor of multiple realities that happen unnoticed.

Antonio Valero

El moment decisiu de Cartier-Bresson resignificat en la post-fotografia ja no és trobar una imatge excepcional, sinó crear una sèrie en el procés sigui més important que el fet de fer la fotografia. La imatge presentada aquí mostra el procés d'execució de les obres a la Plaça de les Glòries durant diversos anys. Començant amb una sèrie de fotografies tractades digitalment, s'ha obtingut una imatge transformada integral final que, de certa manera, pot considerar-se com una imatge atemporal.

The decisive moment of Cartier-Bresson resignified by the post-photography is no longer to find an exceptional image, but to create a series where the process is more important than the fact of making the photograph. The image offered here shows the evolution of the execution of the works in the Glories' Square for several years, starting with a series of digitally treated photographs, a transformed final integral image has been obtained, which in a certain way can be considered as a timeless image.

Mariona Berenguer

Festa de l'Ascensió Celeste és un recorregut per dos relats religiosos que busquen salvar l'ànima del cos terrenal: l'Ascensió Cristiana i l'Enterrament Celeste budista. La presència del destí que aquata en una inevitable digestió del nostre cos al món. Un voltor elevant la nostra carn al cel.

Com arribar: Procedeixi pel bec i passi travessant l'esofag fins a arribar al pap. Després d'un breu estacionament, desplaçis cap a l'estòmack i romanguï mentre actuen els enzims gàstics. A continuació, dirigeixi el cap al sud-oest en direcció a l'estint mitjà. Segueix recte i continúi pel duodè fins a rebre els productes del fetge i el pàncreas. Mantinguis en la mateixa via i circuli cap al nord per l'estint prim. Intenti romandre en el túnel fins a aconseguir la màxima altura i, un cop allà, la seva destinació estarà a l'esquerra.

The Celebration of the Celestial Ascent is a journey through two religious tales that attempt to rescue the 'soul' from the earthly body: Christian Ascent and Buddhist Sky Burial. Fate lurks in the unavoidable digestion of the body in the World: a vulture elevating our flesh into the heavens.

How to get there: enter the beak and advance through the esophagus and into the crop. After a brief pause, move into the stomach and remain while the gastric enzymes act. Then take a Southwest turn towards the midgut. Continue straight ahead through the duodenum to receive the secretions of the liver and pancreas; stay on this way and then continue North through the small intestine. Remain in the tunnel until you reach the maximum height. Once there, you will find your destination to your right.

Rosa Barral

La meva obra denuncia la complicitat que presenten molts sectors de la societat davant situacions d'assetjament sexual. El pop no és tan sols una manera d'il·lustrar l'agressor, també s'entén com a metàfora de la consciència que persegueix a la víctima un cop ha estat agredida.

Encara que l'agressor sempre és i serà la primera força culpable d'aquest tipus de violència, jo posiciono com a executor a l'espectador de la escena, a la intervenció externa, a la resposta activa o passiva d'un tercer. I aquest posicionament d'executor es deu al fet que, en molts casos, la seva resposta és determinant respecte a la presència i/o absència d'un acte de violència.

Ets còmplice o reactiu? TU N'ETS L'EXECUTOR.

My work denounces the complicity that many sectors of society have in situations of sexual harassment. The octopus is not just a way to illustrate the aggressor, it is also understood as a metaphor of the consciousness that persecutes the victim once she has been assaulted.

Although the aggressor is and always will be the main responsible force in this type of violence, I give the role of executor to the viewer of the scene, to the external intervention, to the active or passive response of a third person. And this positioning as an executor is due to the fact that in many cases, his answer is decisive regarding to the presence and / or absence of an act of violence.

Are you complicit or reactive? YOU ARE THE EXECUTOR.

Kacper Janczynski

La meva estampa enllaça amb els perills que la tecnologia aporta a la humanitat. Ens hem convertit en addictes als dispositius que utilitzem cada dia i que estan escapant-nos la realitat. S'estan convertint en Executors que ens maten per la realitat física, traslladant-nos a la virtual. En el futur aquesta tendència serà encara més forta; per això, el meu treball es presenta en temàtica cyberpunk futurista.

My print links to dangers which technology brings to humanity. We are getting addicted to devices used by us every day, they are cutting us from reality. They are becoming Executors who makes us dead for physical reality, moving us to the virtual one. In future this tendency will become only stronger, that is why my work is presented in futuristic theme of cyberpunk.

Adso Romero

Sempre m'he sentit còmode en els punts intermedis, en les mesclades. És per això que escollo amb una determinada intenció els personatges de les meves històries. En aquest cas, no és una qüestió de dubte, ni tampoc de no saber cap a on anar. És, més aviat, el plaer que un pot trobar a definir-se per a si mateix, en estar constantment executant les parts del ser que ja no ho defineixen. Per això vaig escollir una figura immortal, la figura vampírica, una entitat que ja està morta, que executa sense parar, que està en la vida i en la mort al mateix temps i que a més, la dóna i la treu a plaer.

I have always felt comfortable at intermediate points, in mixtures. That's why I choose with a certain intention the characters in my stories. In this case, it is not a question of doubt, nor does it know where to go. It is, rather, the pleasure that one can find to define itself, by constantly running the parts of the being that no longer define it. That is why I chose an immortal figure, the vampiric figure, an entity that is already dead, who runs nonstop, who is in life and death at the same time and that also gives it and makes her enjoy.

Montse Carreño

La situació política que vivim a Catalunya monopolitza l'atenció, suggerint la relació referèndum-Estat-prohibició com un connexió possible. La idea pot traduir-se en paraules i imatges diverses: les banderes empلاçades en els balcons suplantant els tests, les casserolades que ensordeixen la quietud nocturna, les manifestacions que ocupen el centre o la violència que fa malbé la democràcia. Les webs intervingudes reiteradament, persistents, esquivant a la justícia, i fent reapareixer el sufragi malgrat la censura repetitiva de l'autoritat, semblen resistir-se a la triada presència-executor-absència. Com a fulmars o cuques de llum a l'altra costat de la pantalla.

The political situation that we live in Catalonia monopolizes the attention, suggesting the referendum-State-prohibition relationship as a possible connection. The idea can be translated into different words and images: the flags located in the balconies supplanting the flowerpots, the pot banging that deafen the quiet night, the manifestations that occupy the center or the violence that spoils the democracy. Websites repeatedly persisting, avoiding justice, and rebuilding the suffrage despite repetitive censorship of authority, seem to resist the triad presence-executor-absence. Like lightning bolts or fireflies on the other side of the screen.

Merche Garrido

El món ha esdevingut un altre. Les societats de control van implantant un nou règim de poder i saber. Ja ho deia Foucault: "on hi ha poder, hi ha resistència". La transformació en l'obra es produeix a través de la fragmentació. Amb el fragment -ruïna violentada- hi ha dues possibilitats: la primera és gestionar el fragment literalment com a fragment i, la segona, és combinar aquest per produir sentit. És a través del fragment violent de la imatge del cervell en exercici aquesta resistència, creant una nova realitat per poder escapar, així, d'aquestes tècniques de dominació.

The world has become another one. Control societies are implementing a new regime of power and knowledge. Foucault already said, "where there is power there is resistance". The transformation in this work is produced through fragmentation. With the fragment, a violated ruin, there are two possibilities: the first one, manage it literally as a fragment, and the second one combining it to produce sense. I apply this resistance through the violent fragment of the brain image, creating a new reality to be able to escape from these domination techniques.

Georgina Sedano

OBSCENO. Ob skena - Contra l'escena. Allò que resta fora d'escena. Erroni, violent o immoral.

L'obscenitat no és rebutjable, és allò que s'ha decidit rebutjar. Defineix de manera absoluta el què ha d'estar present i el què ha d'estar absent. Mentre que tot text, guió o partitura cal d'un intèrpret, és en aquest processos previ de selecció on es crea el relat final; molt abans que en la seva interpretació. Qui executa el sentit rere aquesta divisió?

Aquest procés de resta o de correcció és, en realitat, un procés de significació col·lectiva. Com ho exemplifica cada fragment de cada pàgina de cada llibre publicat, el qual ha passat per correccions lingüístiques, d'estil, d'adequació cultural, d'actualització, etc., en mans de filòlegs anònims que cobren pocs céntims la pàgina. La capacitat d'intervenció de cada pas és avalada per la destresa tècnica: cada part del procés creatiu té un control sobre una tècnica i s'utilitzen llenguatges interns- recursos i converses quasi encriptades entre tècnics.

OBSCENO Ob skena - Against the scene. What's left out of scene. Wrong, violent or immoral.

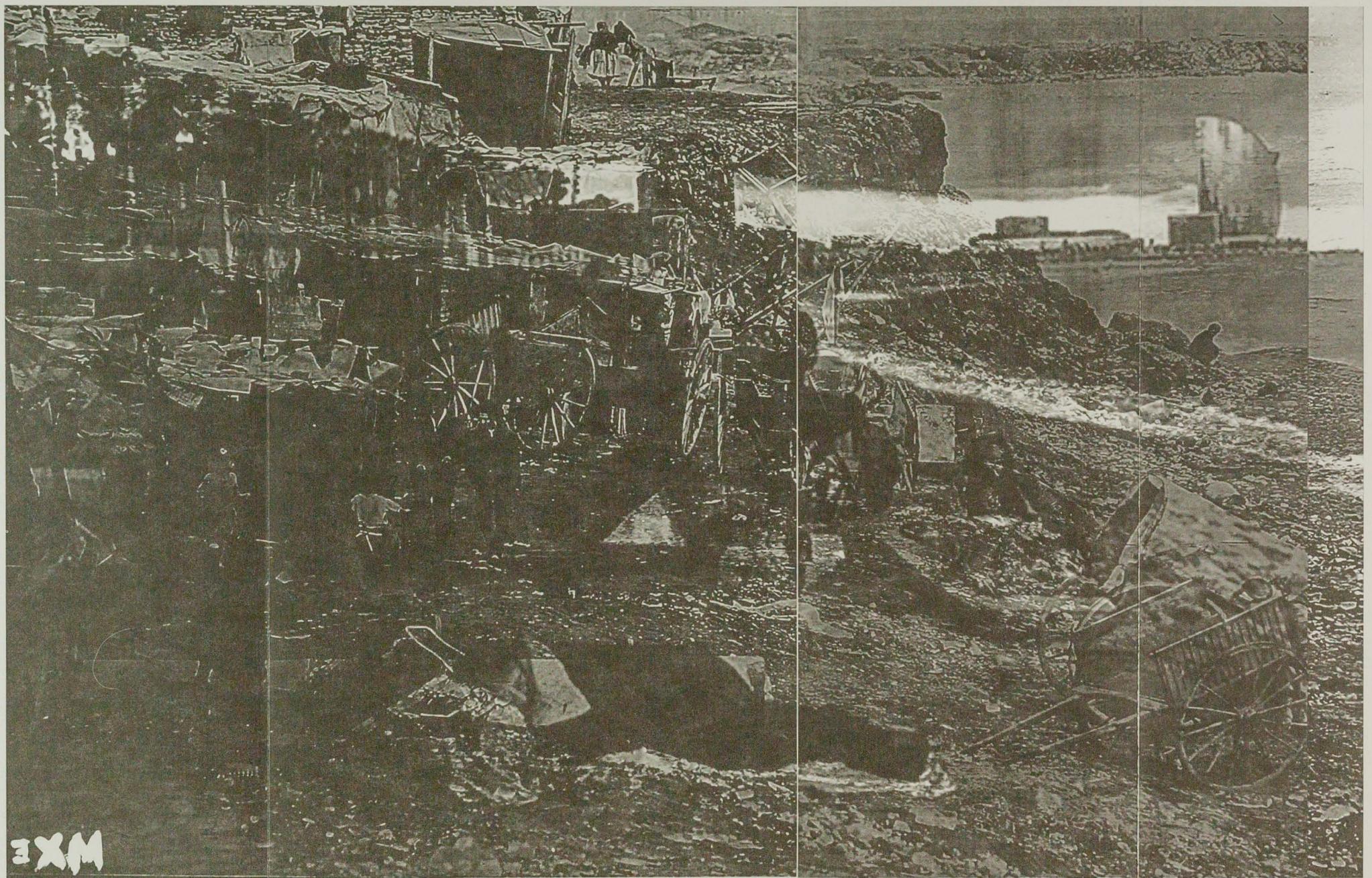
Obscenity is not rebuttable, it is what has been decided to reject. It accurately defines what should be present and what must not. While all text, script or score requires an interpreter, it's in this pre-selection process where the final story is created; long before its interpretation. Who executes the meaning behind this division?

This process of subtraction or correction is, in reality, a process of collective significance. As it is, for example, each fragment of each page of each published book, which has gone through linguistic corrections of style, cultural suitability, updates, in the hands of anonymous philologists who earn few cents a page. The ability to intervene in each step is endorsed by technical skills: each part of the creative process has a control over a technique and uses internal languages - resources and conversations almost encrypted by technicians.

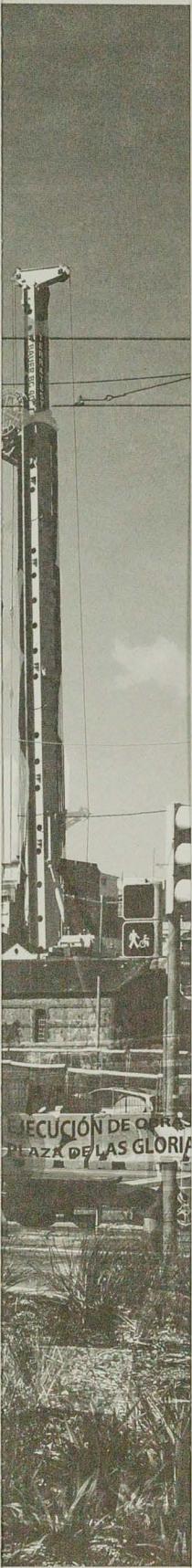

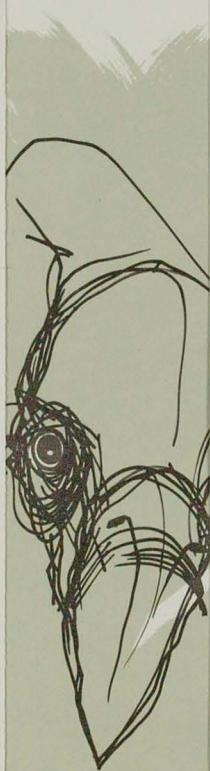
3XM

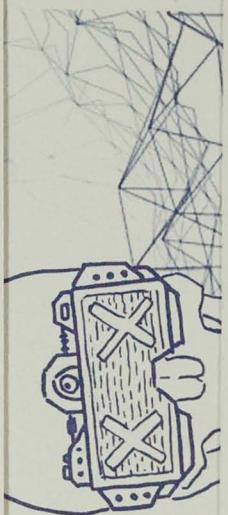

MAGMA
ARIONA
ARIONA

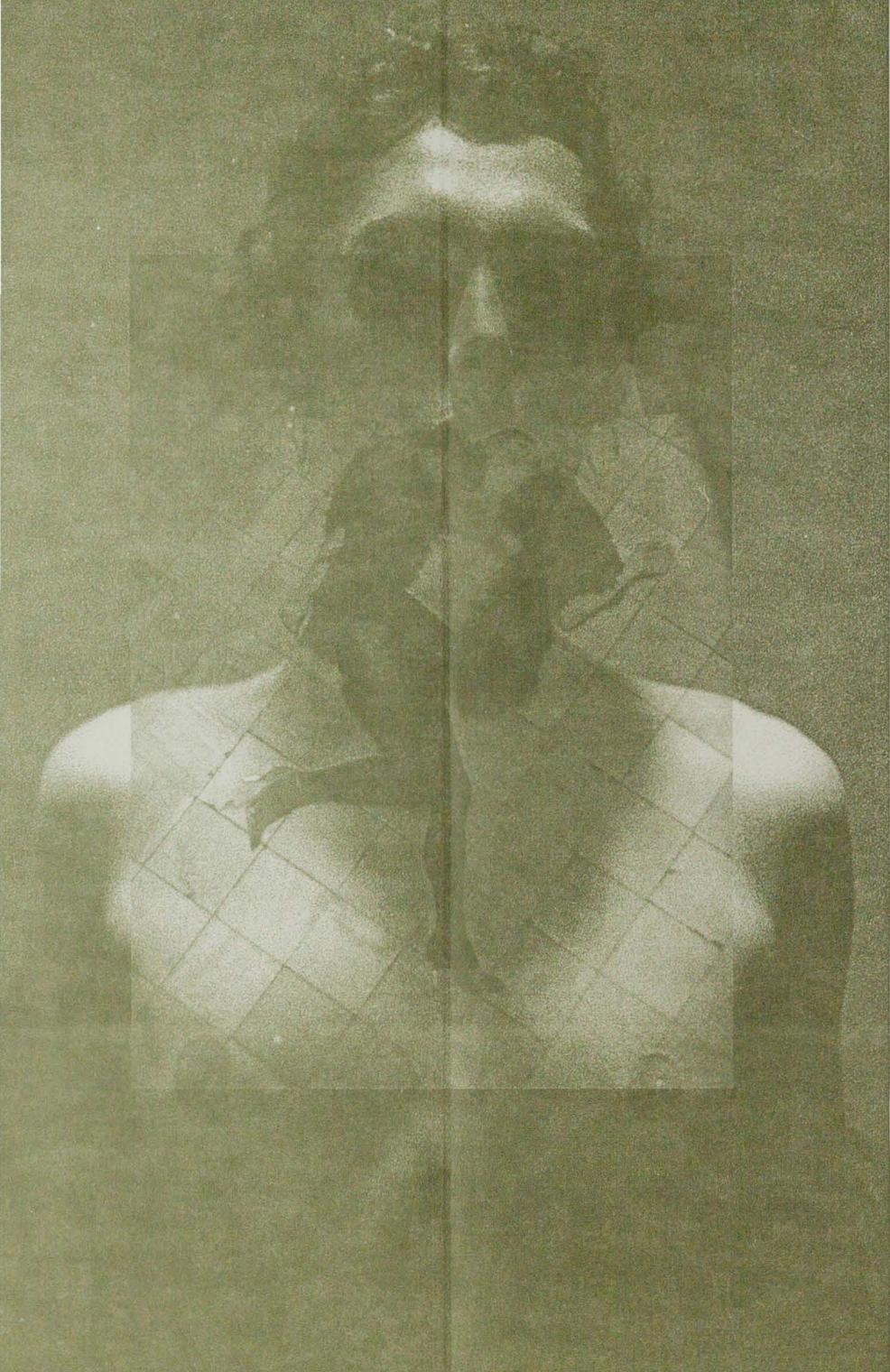

CAYÓ DESDE
PRECIPITÁNDOSA
DE LAS ESCALAS
PESADILLO
EL SUEÑO,
NO SE ROMPIÓ
BAJO SU PIEL
OBSERVABA DENTRO
LA SANGRE
HALO ESTRECHO
PERO NO HABÍA
NO HABÍA
YA

Y AÚN ASÍ,
DE NUEVO SU
SENTÍ
RE
ALGÚN E
EL SÉPTIMO
TRAS DE
Y
ANTES
EL SUEÑO
DESDE

CAYÓ DES DEL SÉPTIMO PISO,
PRECIPITÁNDOSE AL VACÍO DEL HUECO
DE LAS ESCALERAS, VELOC COMO UNA
PESADILLA NEGRA. SE ESTRELLÓ CONTRA
EL SUELO, PERO SU CUERPO DE MÁRMOL
NO SE ROMPIÓ, EN SU LUGAR, EL SUELO SE ABIERTÓ
BAJO SUS FORMAS: DUREAS Y ESTÉRILES. YO LO
OBSERVABA DES DEL SÉPTIMO PISO, ESPERANDO VER
LA SANGRE CONVIRTIÉNDOSE EN UN
HAZO ESPEJO ALREDEDOR DE SU CABEZA.
PERO NO HABÍA SANGRE EN SU CUERPO.
NO HABÍA AIRE, NI DOLOR, NI VIDA.
YA DEBERÍA HABERLO SABIDO.

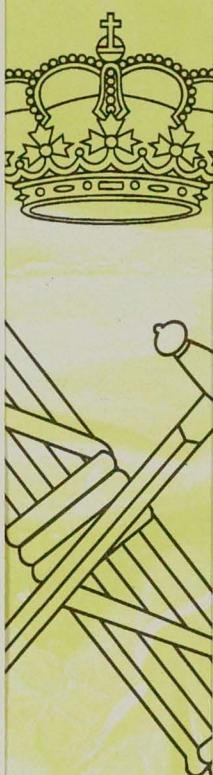
Y AÚN ASÍ, CUANDO SE IRGUÍÓ, FÉMINA COLOCÁNDOSE
DE NUEVO SU CAPA DE PLUMAS DE CUERVO,
SENTÍ UNA MECILLA DE ANLIO Y
PELIGRO ABSOLUTO.

ALZÓ EL VUELO Y SUBIÓ RÁUDA HASTA
EL SÉPTIMO PISO, DEJANDO UNA ESTELA DE HUMO
TRAS DE SÍ, ENTRE CENIZAS, PLUMAS REQUEMADAS
Y UN DESTELLO ROJO.

ANTEJ QUE SUS TACONES DE AGUJA DIJARAN
EL SUELO, YO YA NOTABA SUS COLMILLOS
DESCGARRÁNDOME LA GARGANTA.

Se puede acceder a este

ntervening

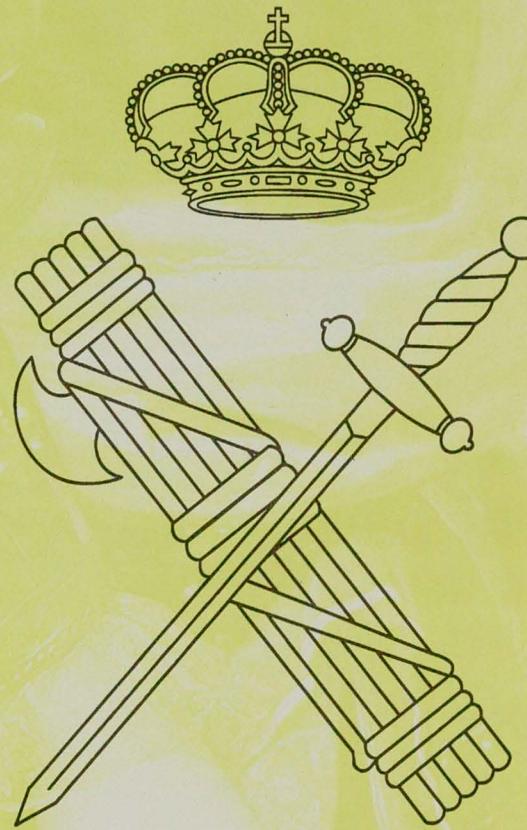
tervenido

or seized by

lum.barcelona ■ crida
rajoy.clash.cat ■ nova
referendum.clash.cat
pirata.cat ■ referendur
aenz.cat ■ votaras1-o

Aquest domini ha estat intervenut per l'Autoritat Judicial

Este dominio ha sido intervenido por la Autoridad Judicial

This domain has been seized by the Judicial Authority

